

Говори Господь, и ще го исцѣлїх.
 20 ^аА нечестиви-тѣ сѫ както разволниувано-
 то море,
 Когато не може да сѧ утиши:
 Воды-тѣ му исхърлять тынѣх и калъ.
 21 ^вМиръ нѣма за нечестиви-тѣ, говори Богъ
 мой.

ГЛАВА 58.

1 Иззыкай яко, не сѧ щади:
 Възвыси гласть-тѣ си като трѣбж,
 Та възвѣсти на людѣ-тѣ ми беззаконія-
 та имъ,
 И на Іаковъ-тѣ домъ грѣхове-тѣ имъ.
 2 Но тѣ мя търсѧтъ всякой день,
 И желаѣтъ да учать пажтица-та ми,
 Като народъ който е направилъ правдѫ,
 И не е оставилъ сѫдбѫ-тѣ на Бога си:
 Тѣ искать отъ мене сѫдбѫ на правдѫ:
 Желаѣтъ да приближать при Бога.
 3 ^аЗашо постихмы, казуватъ, а ты не си ви-
 дѣлъ?
 Смирихмы душѫ-тѣ си, а ты не щешь
 да знаешь?
 Ето, въ день-тѣ на посты-тѣ си намирате
 сластъ,
 Та съ жестокостъ изыскувате вси-тѣ си
 работанія.
 4 Ето, ^ввы постите за прѣпиранія и каранія,
 И да бiete съ нечестиви пестници:
 Не постѣте както днесъ,
 За да сѧ чуе горѣ гласть-тѣ ви.
 5 ^аТакъль ли е постъ-тѣ който азъ избрахъ,
 День ^ввъ който да смирява человѣкъ ду-
 шѫ-тѣ си?
 Да навожда главѫ-тѣ си като ситникъ,
 И ^вда си постила врѣтище и пепель?
 Това ли ше наречешъ постъ, и день уго-
 денъ Господу?
 6 Постъ-тѣ, който азъ избрахъ, не е ли той?
 ^жДа развързуваши узы-тѣ на зло-то,
 Да отвързуваши стяганія-та на яремъ-тѣ,
 И ^жда оставяши свободны наисилованіи-тѣ,
 И да съкрушавашъ всякой хомотъ?
 7 Не е ^или да раздѣляши хлѣбъ-тѣ си на
 гладнѣй-тѣ,
 И да въвождаши въ домъ-тѣ си сиромасы
 безъ покръвъ?
 Когато видишъ голый-тѣ да го обличишъ,
 И ^ида не кръещъ себе си отъ свої-тѣ
 си плѣтъ?
 8 ^аТогазъ твой-тѣ свѣтъ ще изгрѣе като
 зорж-тѣ,
 И здравие-то ти скоро ще прозябне:
 И правда-та ти ще прѣдиде прѣдъ тебе:
 ^иИ слава-та Господня ще ти е задня
 стражка.

^а Йов. 15; 20 и дрт. Прит. 4;
 16.
^в Гл. 48; 22.
^ж Мал. 3; 14.
^и Лев. 16; 29, 31; 23; 27.
^з 3 Цар. 21; 9, 12, 13.

^г Зах. 7; 5.
^д Лев. 16; 29.
^е Есе. 4; 3. Йов. 2; 8. Дан.
 9; 3. Йона. 3; 6.
^ж Несм. 5; 10, 11, 12.
^и Ер. 34; 9.
^з Иез. 18; 7, 16. Мат. 25; 35.

9 Тогазъ ще зовешь, и Господь ще отговаря:
 Ще выкнешь, и той ще рече: Ето азъ.
 Ако извадишъ изъ срѣдъ си хомотъ-тѣ,
 Посочуваніе-то съ пърстъ, ^и и суетни-тѣ
 думы:
 10 И отваряши душѫ-тѣ си на гладнѣй-тѣ,
 И насытиши утѣснені-тѣ душѫ:
 Тогазъ свѣтъ ще ти изгрѣва въ тѣмни-
 нѣ-тѣ,
 И мракъ-тѣ ти ще бѫде като пладне.
 11 И Господь ще тя води всяко-та,
 И ще насыщава душѫ-тѣ ти въ без-
 дѣждѣ,
 И ще даде силж на кости-тѣ ти:
 И ще бѫдешъ като градинъ напояваемъ,
 и като водный источникъ,
 На който воды-тѣ не прѣѣкнуватъ.
 12 И отъ тебе ^{роденъ-тѣ} ^а ще съградятъ
 ветхъ-тѣ запустѣнія:
 Ще възстановишъ основанія-та на много
 родове:
 И ще ся наречешъ, зидатель на развали-
 ны-тѣ,
 Поправитель на пажтица за населеніе.
 13 ^аАко теглиши назадъ ногж-тѣ си,
 Да не правишъ щѣнія-та си въ сѫбботѣ,
 въ святѣй-тѣ мой день,
 И наречешъ сѫбботнѣй-тѣ день наслаж-
 деніе,
 Свѧтъ Господу, честенъ,
 И го почиташъ, безъ да слѣдуваши свои-
 тѣ си пажтица,
 Нито да търсиши ^{съ него} свое-то си щѣніе,
 нито да говоришъ ^{свои} си думы,
 14 ^аТогазъ ще ся наслаждавашъ въ Господѣ:
 И ^азъ ще тя направиши да яздиши по
 высокы-тѣ земни мѣста,
 И ще тя нахранишъ съ наслѣдіе-то на отца
 ти Іакова;
^иЗашо то уста-та Господни казахъ ^{това}.

ГЛАВА 59.

1 Ето, ^аржка-та Господня не ся е скра-
 тила, да не може да спасе:
 Нито ух-то му натегнѣло, да не може
 да чуе.
 2 Но беззаконія-та ви турихъ разлаженія
 между васъ и Бога вашего,
 И грѣхове-тѣ ви скрыхъ лице-то *му* отъ
 vasъ, за да не чуе.
 3 Зашо ^аржѣ-тѣ ви сѫ осквернены отъ
 кръвъ.
 И пърсти-тѣ ви отъ беззаконіе:
 Устни-тѣ ви думать лъжки: языкъ-тѣ ви
 прѣговаря зло.
 4 Никой не выка за правдѫ-тѣ, нито ся
 сѫди по истинѣ:

^и Йов. 31; 19.
^ж Быт. 29; 14. Несм. 5; 5.
^и Йов. 11; 17.
^з Ихс. 14; 19. Гл. 52; 12.
^и Исаи. 12; 2.
^о Гл. 61; 4.
^п Гл. 56; 2.

^р Йов. 22; 26.
^с Втор. 32; 13, 33; 29.
^и Гл. 1; 20, 40; 5. Мих. 4; 4.
[—]
^а Числ. 11; 23. Гл. 50; 2.
^б Гл. 1; 15.